

BAVORSKO-ČESKÁ HLAVNÍ HRANIČNÍ SMLOUVA Z ROKU 1764

Hans-Joachim Häupler

Během španělské války o nástupnictví v letech 1706–1708 nařídil císař Josef I. připojení pohraničních oblastí v okolí obcí Waldmünchen, Furth im Wald, Eisenstein (Železná Ruda) a hory Rachel, které byly mezi oběma zeměmi už dlouhou dobu předmětem sporu, k Čechám. Bavorsy neuznaly tento jednostranný zákrok císaře a tak došlo v roce 1763 v Praze k jednáním o pohraniční oblasti. Již po několika málo měsících se zdálo, že tato jednání ztroskotají, a proto vyslal bavorský kurfiřt Max III. Josef svého tajného sekretáře von Erdta k císařovně Marii Terezii do Vídně. 3. března 1764 byla v Praze podepsána „hlavní hraniční smlouva“, která stanovovala rozdělení sporných oblastí na dvě poloviny. Při následujících vyměřovacích pracích došlo k novým rozepřím, která si vyžádala opětovně vyslání von Erdta do Vídně a zasažení císařovny. Tentokrát bylo ještě do roku 1769 vyjednáno dvanáct návazných smluv, ve kterých byla stanovena práva nestátních pozemkových vlastníků, jejichž majetek připadl následkem nových hranic druhé straně. Od té doby je pohraniční oblast bavorsko-česká naplněna smírem. Když ponecháme stranou dobu mezi rokem 1938 a 1945, zůstal průběh této hranice do dneška nezměněn.